

Arrest

nr. 312 838 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. DELVAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 november 2022, dient op 24 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 2 oktober 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 8 februari 2024.

1.3. Op 19 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 21 maart 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf-clan te behoren. U bent geboren op 31 december 2005 in de stad Jilib uit het gelijknamige district van de provincie Middle Juba, waar u uw hele leven verbleef tot uw vertrek naar Europa.

Op 23 augustus 2022 spraken enkele Al Shabaab-leden u en uw twee vrienden aan in de moskee. Ze probeerden jullie te overtuigen om met hen samen te werken en namen jullie na een kort gesprek onder dwang mee in hun auto. Jullie werden naar een kamp gebracht net buiten de stad waar jullie twee dagen aan een stuk overtuigd werden om jullie aan te sluiten bij Al Shabaab. Aan het eind van die twee dagen werden jullie terug vrijgelaten met de boodschap om jullie nog eens twee dagen later opnieuw aan te melden in de moskee, waarna jullie definitief gerekruteerd zouden worden. U vertelde alles aan uw moeder, waarna u een dag onderdook in een ander huis in Jilib, om vervolgens door uw oom naar Mogadishu te worden gebracht. Na 24 dagen in de hoofdstad kon u Somalië verlaten.

Op 23 november 2022 kwam u België binnen, waar u op 24 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u een medisch verslag voor.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 26 september 2023 werd afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, die binnen de diensten van de DVZ een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van uw voogd, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals de algemene situatie in uw land van herkomst. Op 31 december 2023 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd.

Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken.

U verklaart wel dat u angstig bent en opgevolgd wordt door een psycholoog (verklaring DVZ, punt 31). U legt een attest voor van psycholoog Ruth Morales Salas waarin vermeld wordt dat u angstig bent en slecht slaapt, en gewag gemaakt wordt van symptomen die horen bij PTSS. Er dient echter opgemerkt dat dergelijke attesten opgesteld worden op basis van de eigen verklaringen van de patiënt. Daarnaast blijkt nergens uit dit uiterst summiere attest op basis waarvan de diagnose van PTSS werd gesteld. Verder blijkt uit het rapport dat u een eerste consultatie had op 21 september 2023, maar er worden geen nieuwe afspraken vermeld en u legt ook geen andere attesten voor.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat u de vragen begreep en betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U verklaarde zelf dat u alle redenen waarom u uw land ontvlucht was vermeld had en u de tolk en de gestelde vragen goed had begrepen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09.02.2024 (verder CGVS), p. 22). Tot slot werd er ongeveer halverwege het persoonlijk onderhoud een pauze ingelast van twintig minuten (CGVS, p. 16) en werd u aan het begin van het onderhoud duidelijk gemaakt dat u steeds het recht had om een extra pauze in te lassen (CGVS, p. 3), waarvan u geen gebruik maakte.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

In casu maakt u uw gedwongen rekrutering door Al Shabaab niet geloofwaardig.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt uw identiteit, levensloop en familiale situatie aan te tonen. U heeft doorheen de asielprocedure geen enkel origineel document of kopie voorgelegd dat uw identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zou kunnen staven.

Daarenboven legt u tegenstrijdige en vage verklaringen af over uw scholing. Zo verklaarde u op de DVZ dat u gedurende zo'n drie jaar koranschool volgde (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u (ongeveer maar niet exact) dertien jaar koranschool volgde en u alleszins naar de koranschool ging vanaf zolang u zich kon herinneren tot uw vertrek uit het land (CGVS, p. 12 en 13). Ook verklaarde u op het CGVS in eerste instantie enkel in de ochtend naar de koranschool te zijn gegaan (CGVS, p. 12), maar als doorgevraagd werd naar uw verdere dagbesteding, verklaarde u opeens ook in de namiddag naar de koranschool te zijn gegaan om uw lessen te herhalen (CGVS, p. 13).

Bovendien bent u tegenstrijdig over uw familiaal netwerk en de organisatie van uw reis. Zo verklaarde u tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen (verder NBMV) dat uw reis georganiseerd werd door uw tante uit Mogadishu en uw oom uit Nairobi (NBMV, p. 4). Later op de DVZ en het CGVS verklaart u dan weer dat uw maternale oom uit Jilib en uw moeder uw reis hebben georganiseerd (verklaring DVZ, punt 33) en dat u enkel twee ooms vaderskant in Jamame hebt en uw oom moederskant in Jilib (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw verklaringen op de fiche MENA over uw tante in Mogadishu, ontkent u dat gezegd te hebben en stelt u destijds in een slechte situatie te hebben gezeten (CGVS, p. 11). Voorts stelt u behalve een tante in een (onbekend) Arabisch land geen familie in het buitenland te hebben (CGVS, p. 11 en 12). Geconfronteerd met uw verklaringen over uw oom uit Nairobi die uw reis hielp organiseren, ontkent u opnieuw simpelweg dat ooit verklaard te hebben (CGVS, p. 12).

Ook over uw huidig contact met uw familie bent u vaag en tegenstrijdig. Zo verklaarde u op de DVZ geen contact te hebben met uw familie omdat u de telefoon met het nummer verloren was (verklaring DVZ, punt 14). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u wel het nummer van uw maternale oom hebt, maar jullie voor het laatst medio 2023 contact hadden en u hem niet mag bellen omdat hij gevolgd en in de gaten gehouden wordt (CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd waarom uw oom u dan niet meer belt (als het hem uitkomt), moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10). U verklaart verder nog dat u niet rechtstreeks met uw moeder kan bellen omdat zij geen telefoon heeft en u geen andere manier heeft om uw moeder te bereiken dan via uw oom, maar u moet tegelijk toegeven dat u eigenlijk nooit geprobeerd hebt om haar te contacteren (ibid.). Ook heeft u meerdere (half)broers en (half)zussen in Somalië, maar verklaart u ook wat hen betreft niet te weten hoe u contact zou moeten opnemen (ibid.).

Voorgaande toont aan dat u de Belgische asielinstanties geen duidelijk zicht biedt op uw persoonlijke en familie situatie in uw land van herkomst, hetgeen afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid.

Wat uw persoonlijke problemen met Al Shabaab betreft dient opgemerkt dat u er niet in slaagt deze aannemelijk te maken. Zo is het volstrekt onduidelijk waarom Al Shabaab u en uw twee vrienden zouden viseren voor een gedwongen rekrutering. De mannen van Al Shabaab die jullie meenamen uit de moskee of andere Al Shabaab-leden tout court hadden immers nog nooit contact met u gehad of met u gesproken (CGVS, p. 17). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat zij u na een eerste, kort gesprek stante pede onder dwang zouden meenemen. Gevraagd waarom Al Shabaab u per se wilde rekruteren, antwoordt u dat ze zeiden te worden aangevallen door ongelovigen en u mee moest helpen verdedigen (CGVS, p. 18). Doorgevraagd waarom u precies werd uitgekozen, antwoordt u dat jullie jonge, actieve mannen waren (ibid.). Opgemerkt dat Al Shabaab-leden u dus op een bepaalde dag in de moskee zien en besluiten om u en uw twee vrienden – na een korte poging om u te overtuigen u vrijwillig aan te sluiten – meteen mee te nemen om u onder dwang te rekruteren, antwoordt u ook niet te weten of zij een bepaald plan hadden (ibid.). Gevraagd of Al Shabaab eerder in het dorp al had geprobeerd om jonge mannen te rekruteren, antwoordt u instemmend en zei u dat uw moeder wist te vertellen dat de kinderen van 'de burens' waren meegenomen door Al Shabaab (ibid.). Als dan wordt doorgevraagd naar hun identiteit slaagt u er echter niet in om hier enige concrete details over te geven. Zo kent u hun namen niet en zei uw moeder u enkel dat 'sommige burens' hun kinderen waren verloren aan Al Shabaab (CGVS, p. 18 en 19).

Daarnaast is het opvallend dat u twee dagen doorbracht in een trainingskamp van Al Shabaab, maar u tijdens die periode geen enkel contact hebt gelegd met andere rekruten, die volgens uw verklaringen nochtans talrijk aanwezig waren (CGVS, p. 19). U stelt dat u bang was en die mensen niet kende en u daarom geen contact legde (ibid.).

Ook is het merkwaardig dat Al Shabaab jullie eerst onder dwang meenam om jullie na twee dagen vrijwillig vrij te laten met de afspraak dat ze jullie nog eens twee dagen later opnieuw zouden komen oppikken. Opgemerkt dat ze u zo wel de kans gaven om te ontsnappen en ze toch konden raden dat u zou willen

vluchten, antwoordt u niet te weten of ze daar rekening mee hielden en dat u hen altijd gehoorzaamd hebt (ibid.).

Voorts is het opvallend dat u gedurende 24 dagen ondergedoken leefde in een huis in Mogadishu, maar u geen enkele informatie heeft over wiens huis dat was (CGVS, p. 20). U stelt dat uw oom u naar daar bracht en u hem geen vragen stelde (ibid.). Opgemerkt dat het vreemd lijkt dat uw oom u naar een onbekend huis in de hoofdstad brengt en u daar geen info over vraagt, antwoordt u dat u bang was voor uw leven en het mogelijk was dat Al Shabaab u op de hielen zat (ibid.), hetgeen geen verschoning is voor het gebrek aan interesse en kennis van uw kant over de schuilplaats waar u meer dan drie weken doorbracht.

Verder haalt u nog aan dat Al Shabaab na uw vertrek nog meermaals bij uw moeder is langsgekomen om naar u te vragen en haar te bedreigen. U weet echter niet wie van Al Shabaab telkens langskwam en evenmin of het telkens dezelfde personen waren of Al Shabaab soms andere mannen stuurde (CGVS, p. 20 en 21). Het feit dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt over de bezoeken van Al Shabaab na uw vertrek, belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Bovenstaande toont aan dat u uw persoonlijke problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig maakt.

Het attest van de psychologe – het enige document dat u voorlegt en dat hierboven reeds besproken werd – kan niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Er dient toch nog eens op gewezen te worden dat dit uiterst summiere attest niet werd opgesteld door een psychiater doch door een psycholoog en dat nergens wordt verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit uw psychische problematiek kon worden afgeleid. Bovendien dient opgemerkt dat attest bol staat van de inconsistenties in vergelijking met uw verklaringen op de DVZ en het CGVS. Zo wordt in het attest vermeld dat u met **één vriend** in de moskee was en door **één man** werd aangesproken, terwijl u het op de DVZ en het CGVS steevast hebt over **twee vrienden** waarmee u in de moskee was en **drie mannen** die jullie aanspraken (CGVS, p. 15 en 16 en vragenlijst CGVS, punt 5). Ook wordt in het attest verklaard dat u na uw vrijlating **twee dagen in een ander huis** in Jilib verbleef en u daarna **naar het huis van uw oom ging**, terwijl u op het CGVS verklaarde dat u **één dag onderdook** in een ander huis waarna **uw oom u daar ging ophalen** en jullie vandaaruit rechtstreeks de stad verlieten (CGVS, p. 15). Ten slotte vermeldde u op het CGVS dat u het laatste nieuws had over uw moeder toen u **medio 2023** met uw oom sprak (CGVS, p. 9), terwijl in het attest – dat dateert van 21 september 2023 – wordt vermeld dat u zes maanden eerder – in **maart 2023** dus – de laatste keer iets van uw moeder hoorde.

Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op https://www.refworld.org/_type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van Al-Shabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49 en 49/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat hij in de loop van de procedure identiteitsdocumenten en bijkomende gegevens omtrent zijn levensloop en zijn familiaal netwerk zal bijbrengen.

Hij betoogt dat hij naar best vermogen geantwoord heeft op de hem gestelde vragen en dat de redenen voor de handelingen van Al-Shabaab hem niet bekend zijn. Hij benadrukt dat hij vervolging vreest door Al-Shabaab bij terugkeer naar Somalië en maakt voorbehoud om in de loop van de procedure hieromtrent bijkomende informatie of elementen bij te brengen.

Aangaande de subsidiaire bescherming, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal er niet of onvoldoende rekening mee houdt dat hij als minderjarige België is binnengekomen en dat hij Somalië al bijna twee jaar geleden verlaten heeft. Hij meent niet terug te kunnen keren omdat hij in België, bij ongelovigen, bescherming gezocht heeft en dat hij bijgevolg als afvallig beschouwd zal worden door Al-Shabaab. Hij meent dat hij is verwesterd en dat hij in Somalië niet de vrijheid zal hebben om te leven zoals hij het wil. Hij vervolgt dat hij de Belgische waarden en normen omarmd heeft, hier naar school gaat, Belgische vrienden en vriendinnen heeft en de bepalende jaren van zijn puberteit in een westerse context heeft doorgebracht. Zijn manier van denken tijdens zijn reis en zijn lang verblijf in België zou dusdanig veranderd zijn dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het leven in zijn regio van herkomst. Hij maakt voorbehoud om in de loop

van de procedure bijkomende stukken neer te leggen betreffende zijn problematiek en zijn integratie in België.

Voorts wijst hij erop dat hij afkomstig is uit Middle Juba in Somalië waar een ernstig binnenlands gewapend conflict aan de gang is. Hij stelt te vrezen voor zijn leven in geval van (gedwongen) terugkeer naar Somalië omwille van het willekeurig geweld aldaar. Hij voegt toe dat hij niet beschikt over een adequaat functionerend netwerk in Somalië en dat er, gelet op zijn kwetsbaar profiel als minderjarige, de context van willekeurig geweld, de gedwongen rekrutering van minderjarigen en het ontbreken van een voldoende bescherming, voldoende objectieve indicaties zijn om aan te nemen dat hij een onmenselijke of vernederende behandeling riskeert in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij meent dat de beslissing van de commissaris-generaal dienaangaande niet redelijk, noch zorgvuldig te noemen is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgend stuk voegt:

- Arrest RVV nr. 309.743 van 12 juli 2024.

Hij stelt dat Al-Shabaab, die de controle heeft over de regio waarvan hij afkomstig is, namelijk Jilib, net zoals de taliban een salafistische islamitische organisatie is en de problematiek aangaande de verwestering in de Afghaanse dossiers identiek is aan degene in de Somalische dossiers.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest Al-Shabaab omwille van gedwongen rekrutering.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Verzoeker slaagt er niet in zijn identiteit, levensloop en familiale situatie aan te tonen daar hij (a) doorheen de asielprocedure geen enkel origineel document of kopie voorlegt dat zijn identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zou kunnen staven; (b) tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over zijn scholing; (c) tegenstrijdig is over zijn familiaal netwerk en de organisatie van zijn reis; (d) vaag en tegenstrijdig is over het huidig contact met zijn familie;
- (ii) Verzoeker slaagt er niet in zijn persoonlijke problemen met Al-Shabaab aannemelijk te maken nu (a) het volstrekt onduidelijk is waarom Al-Shabaab hem en twee vrienden zou viseren voor een gedwongen rekrutering; (b) het opvallend is dat hij twee dagen doorbracht in een trainingskamp van Al-Shabaab, maar hij tijdens deze periode geen enkel contact gelegd heeft met andere rekruten; (c) het merkwaardig is dat Al-Shabaab hen eerst onder dwang meenam om hen na twee dagen vrijwillig vrij te laten met de afspraak dat ze hen twee dagen later opnieuw zouden komen oppikken; (d) het opvallend is dat hij gedurende vierentwintig dagen ondergedoken leefde in een huis in Mogadishu, doch geen informatie heeft over wiens huis dat was; (e) hij geen concrete en gedetailleerde elementen kan vermelden over de bezoeken van Al-Shabaab na zijn vertrek;
- (iii) Het attest van de psychologe kan niets wijzigen aan bovenstaande beslissing gezien (a) dit uiterst summiere attest niet werd opgesteld door een psychiater, noch door een psycholoog; (b) er nergens verwezen wordt naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit zijn psychische problematiek kan worden afgeleid; (c) het attest bol staat van de inconsistenties in vergelijking met zijn verklaringen op de DVZ en op het CGVS; (d) medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 48/3, noch artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.4. In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn persoonlijke en familiale situatie in Somalië, wat op ernstige wijze afbreuk doet zowel aan zijn algemene geloofwaardigheid als aan zijn vooropgestelde vluchtrelaas.

Verzoeker legt immers geen stukken voor die inzicht kunnen bieden over zijn identiteit, nationaliteit of landen van eerder verblijf, waardoor enkel gesteund kan worden op zijn verklaringen, die, zoals *infra* uiteengezet, als ongeloofwaardig beschouwd worden. Zo legt hij inconsistente en vage verklaringen af over zijn scholing, zijn familiaal netwerk, de organisatie van zijn reis en het huidig contact met zijn familie.

Terwijl hij bij de DVZ aangeeft dat hij slechts drie jaar naar de Koranschool ging (AD CGVS, map DVZ, Verklaring DVZ 26.09.23, punt 11), verklaart hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij, zolang hij zich kan herinneren, Koranschool volgde en dit tot aan zijn vertrek uit Somalië (NPO, p. 12). Het is hierbij ook onduidelijk wanneer hij zijn lessen dan volgde; eerst verklaart hij dat hij enkel in de ochtend naar de Koranschool ging, van acht uur tot twaalf uur, om even later, wanneer er gevraagd wordt naar zijn

dagbesteding, te stellen dat hij ook in namiddag naar school ging om zijn lessen te herhalen in groep (NPO, p. 13).

Hij is voorts niet eenduidig over zijn familiesamenstelling en de organisatie van zijn reis. Bij de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij twee maternale ooms heeft in Jamame en één maternale oom in Jilib en dat zijn reis georganiseerd werd door zijn maternale oom uit Jilib en zijn moeder (AD CGVS, map DVZ, Verklaring DVZ 26.09.23, punt 33 en NPO, p. 15). Dit strookt echter niet met de verklaringen die hij aflegde tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (hierna: fiche NBMV). Wanneer hij erop gewezen wordt dat hij tijdens dit interview stelde dat hij een tante had uit Mogadishu die zijn reis mee hielp organiseren (AD CGVS, map DVZ, Fiche NBMV, p. 4), antwoordt hij slechts dat hij dat niet vermeld had en dat hij zich toen in een slechte situatie bevond (NPO, p. 11). Hierna wordt hij geconfronteerd met zijn verklaring afgelegd tijdens het interview NBMV waarbij hij stelde dat hij een oom had die in Nairobi woont en die zijn reis mee hielp organiseren (AD CGVS, map DVZ, Fiche NBMV, p. 4), waarop hij slechts antwoordt dat dit niet zo is en hij ontkend dit gezegd te hebben (NPO, p. 12). Er werd hem nochtans de kans gegeven zijn familieleden in het buitenland te vermelden, maar hij verklaart uitdrukkelijk dat hij naast een tante in een Arabisch land, geen familie in het buitenland heeft wonen (NPO, p. 11 en 12). Het louter ontkennen van zijn gezegden op het bureau van MINTEH en zoals te lezen staat in de Fiche NBMV kan bezwaarlijk voldoende worden geacht om voorgaande opmerkelijke tegenstrijdigheden op te heffen.

Tot slot kan verzoeker niet overtuigen waar hij stelt geen contact meer te hebben met zijn in Somalië verblijvende familieleden. Bij de DVZ wijt hij het gebrek aan contact aan het verlies van zijn telefoon met het nummer (AD CGVS, map DVZ, Verklaring DVZ 26.09.23, punt 14), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud opwerpt dat hij contact kan onderhouden met zijn moeder via zijn maternale oom, maar dat het laatste contact dateert van midden 2023. Verzoeker stelt dat hij niet meer mag bellen naar zijn oom omdat die gevolgd en in de gaten gehouden wordt, maar kan niet verklaren waarom zijn oom hem dan niet meer belt (NPO, p. 9-10). Gevraagd waarom hij zijn moeder niet rechtstreeks kan contacteren, antwoordt hij dat zij geen telefoon heeft en hij geen andere manier heeft om haar te bereiken dan via zijn oom, maar hij moet eveneens toegeven dat hij nog nooit geprobeerd heeft om op een andere manier contact te zoeken, zoals via zijn (half)broers en (half)zussen (*ibid.*).

Dat hij bij aanvang van zijn asielprocedure geen duidelijk zicht wenst te bieden op zijn identiteit en hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn scholing, familiaal netwerk, organisatie van zijn reis en zijn contact met zijn familie, vormt wel degelijk een negatieve indicatie van zijn algehele geloofwaardigheid. Waar hij de mening is toegedaan dat die elementen niet volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, laat hij na de concrete motieven in de bestreden beslissing dienaangaande, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, te ontkrachten. Verzoeker geeft weliswaar aan dat hij bijkomende elementen omtrent zijn levensloop zal bijbrengen per aanvullende nota, doch doet dit niet.

4.3.5. Verzoeker slaagt er verder niet in zijn persoonlijke problemen met Al-Shabaab aannemelijk te maken, ten eerste omdat de manier waarop Al-Shabaab naar verzoeker toe gehandeld heeft, niet plausibel is. Hij lijkt niet te weten waarom Al-Shabaab net hem en zijn twee vrienden zouden viseren voor gedwongen rekrutering en komt dienaangaande niet veel verder dan te stellen dat zij uitgekozen werden omdat zij het land moesten verdedigen tegen ongelovigen en Al-Shabaab graag jongemannen rekruteert die actief zijn (NPO, p. 18). Het is niet aannemelijk dat verzoeker en zijn twee vrienden dermate plots, zijnde slechts na één gesprek, waarbij hen gevraagd werd om zich vrijwillig aan te sluiten, zouden worden meegenomen onder dwang zonder dat hierbij sprake is van enige voorafgaandelijke vorm van indoctrinatie. Verzoeker verklaart immers dat hij nog nooit eerder contact had met de leden van Al-Shabaab die hem meenamen, noch met andere Al-Shabaab-leden (NPO, p. 17). Wanneer de *protection officer* vragen stelt bij deze manier van werken, antwoordt verzoeker slechts dat hij niet weet of zij een plan hadden en dat hij enkel weet dat ze naar hen toekwamen op die dag op dat moment (NPO, p. 18). Gevraagd of Al-Shabaab al eerder had geprobeerd om dorpelingen te rekruteren, antwoordt verzoeker bevestigend, maar moet hierna toegeven dat hij geen namen kent en dat zijn moeder slechts verteld had dat sommige burens al kinderen verloren hadden aan Al-Shabaab die hierna nooit meer gezien werden (NPO, p. 18-19). Door in het verzoekschrift voor te houden dat hij naar best vermogen geprobeerd heeft te antwoorden op de gestelde vragen en dat hij niet weet waarom Al-Shabaab zo gehandeld heeft, voegt hij in wezen niets toe aan voorgaande vaststellingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, waardoor hij aan de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing op geen enkele wijze afbreuk doet.

Ten tweede zijn verzoekers verklaringen over het trainingskamp van Al-Shabaab onaannemelijk. Desondanks dat verzoeker verklaart er twee dagen te hebben doorgebracht en er talrijke rekruten aanwezig waren, stelt hij dat hij met niemand contact had gelegd. Dat hij bang was en niemand kende (NPO, 19) kan nog worden aangenomen, doch dat hij dan twee dagen tegen niemand zou praten, die nochtans aan hetzelfde lot zou worden onderworpen, overtuigt niet. Voorts is het niet plausibel dat Al-Shabaab ervoor koos om verzoeker en zijn twee vrienden onder dwang mee te nemen, om hen hierna, na twee dagen, vrijwillig vrij te laten met de boodschap dat zij nu getraind waren en dat zij twee dagen hadden om zich voor te bereiden. Verzoeker

verklaart dat ze na deze twee dagen zouden opgepikt worden op dezelfde plek aan de moskee (NPO, p. 15). De door verzoeker geschetste amateuristische werkwijze is niet geloofwaardig. Desondanks dat verzoeker stelde dat hij altijd gehoorzaam had (NPO, p. 19), kon Al-Shabaab na amper twee dagen onmogelijk inschatten dat hij gevolg zou geven aan hun oproep en niet meteen zou vluchten of onderduiken.

Ten derde kunnen verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen na zijn vrijlating evenmin overtuigen. Verzoeker stelt dat hij door zijn oom naar een huis in Mogadishu werd gebracht, waar hij vierentwintig dagen zou verbleven hebben (NPO, p. 16). Hoewel hij verklaart dat er in het huis een vrouw met twee kinderen woonde, geeft hij aan niet te weten wiens huis dat was en dit ook niet gevraagd te hebben aan zijn oom omdat hij bang was, zijn leven in gevaar was en Al-Shabaab hem konden volgen (NPO, p. 20). Nochtans vernam hij via zijn oom dat de vrouw, van wie het huis was, gehoord had dat zijn moeder bedreigd werd door Al-Shabaab (NPO, p. 20), wat enigszins een band impliceert tussen verzoekers moeder en die vrouw. In het licht van het voorgaande is het opmerkelijk dat verzoeker niet kan aanduiden in wiens huis hij bijna een maand verbleven had.

Verzoeker kan voorts niet aantonen dat zijn moeder, na zijn vertrek uit Somalië, effectief driemaal bezocht en bedreigd geweest is door Al-Shabaab. Zo weet hij niet wie van Al-Shabaab langskwam en evenmin of het telkens dezelfde personen waren. Dat hij dit niet gevraagd zou hebben, is gelet op zijn ervaringen in het trainingskamp en de confrontatie met enkele leden van Al-Shabaab uiterst eigenaardig. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van deze dreigementen verder ondermijnd door het gebrek aan actie van Al-Shabaab. Hoewel zij volgens verzoeker verschillende keren zouden gedreigd hebben om zijn twee broers mee te nemen als hij niet zou komen opdagen, geeft verzoeker aan niet te weten dat zij ondertussen gevolg gegeven hebben aan deze dreigementen (NPO, p. 18-19).

4.3.6. Verzoeker laat de terechte en pertinente overwegingen aangaande het door hem neergelegde verslag van de psychologe (AD CGVS, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 1) volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal worden overgenomen. Waar hij in zijn verzoekschrift voorbehoud maakt om in de loop van de procedure bijkomende documenten neer te leggen aangaande zijn problematiek, blijkt dat hij hier ook geen gevolg aan heeft gegeven.

4.3.7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op de risico's voor verwesterde terugkeerders naar Somalië, komt hij niet verder dan het wijzen op zijn minderjarigheid bij aankomst in België en het aanvoeren van en citeren uit algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken en een loutere verwijzing naar algemene informatie kan hiertoe niet volstaan. Hij beperkt zich er louter toe te verwijzen naar zijn verblijf in België, zijn schoolparcours en zijn Belgische vrienden en vriendinnen. Nog daargelaten dat hij deze elementen op geen enkele wijze staakt, kan hieruit niet blijken dat hij zich omwille van zijn verblijf in België niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien blijkt uit de (beperkte) informatie die verzoeker bijbrengt niet dat verzoeker louter door zijn verblijf in het buitenland en zijn terugkeer naar Somalië een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd door Al-Shabaab. Hij brengt evenmin concrete elementen bij die dergelijke vrees kunnen staven. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Somalië omwille van zijn langdurig verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor Al-Shabaab of anderzijds een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Waar verzoeker in de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting verwijst naar 's Raads arrest nr. 309.743 van 12 juli 2024 met betrekking tot een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming en in het kader waarvan hij meent dat dezelfde redenering op hem moet worden toegepast, dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat verzoeker zelfs geen enkele poging onderneemt om aan te tonen dat zijn situatie identiek is als de situatie zoals de zaak die geleid heeft tot het door hem bijgevoegd arrest. Ook hier dient te worden herhaald dat verzoeker, die in het verzoekschrift voorbehoud maakt om in de loop van de procedure bijkomende stukken aangaande zijn integratie voor te leggen, hiertoe in gebreke blijft.

4.3.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict

spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Jilib uit het gelijknamige district van de provincie Middle Juba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Middle Juba dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Middle Juba moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Middle Juba niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023 ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Middle Juba dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Middle Juba hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker is heden meerderjarig, heeft geen zicht geboden op zijn familiaal netwerk in Somalië en legt, behalve het summiere attest dat zich in het administratief dossier bevindt en dat op gedegen wijze wordt besproken in de bestreden beslissing, geen verslagen van psychologen of psychiaters meer voor, die dateren van na 21 september 2023, waardoor de in het verzoekschrift ingeroepen ‘problematiek’ niet geconcretiseerd wordt. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofde van verzoeker aldus geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------